

"Hiitolan Kekki"- sukuvaakuna

"Hiitolan Kekki"- sukuiset olivat lähtöisin Hiitolasta ja sukuvaakunan heraldiikkakin kuostaa heidän elämänolosuhteitaan. He olivat pääosin pienviljelijöitä jotka ensin kaskeamalla valloittivat peltonsa ja myöhemmin aurasioivat pysyvät peltotilkkunsa karuun maahan. Metsistä piti hankkia lisäelantoa ja Laatokan sekä Kannaksen vesiväylät olivat heille elintärkeitä kulkuväylinä ja kalastusvesinä.

Sukukaavioon kuuluu kaikkiaan yli 25000 nimeä. Yleisimmät sukunimet ovat Ahokas, Bragge, Hannukainen, huuhka, Kekki, Kiuru, Lankinen, Parkkali, Paukkunen, Pirhonen, Riikonen, Savolainen, Sikiö, Toivainen, Tontti, Varjus ja Viinanen.

Kekki- sukunimen arvellaan kuuluwan ns. sotilasnimien ryhmään kuten Bister ja Dyster. Ruotsinkielinen sanonta urhea sotilas "käck soldat" on kansan suussa kokennut muutoksen Käck → Keck → Kecki → Kekki.

Kirjoitetun historian ensimmäinen Kekki eli Juho Kekki ilmestyi kirkonkirjoihin Hiitolan Tiurulassa 1635 ja siitä lähtien löytyy katkoton isälinja lähes neljänsadan vuoden ajalta nykypäiviin saakka. Elämä keskittyi ensin Hiitolan lähikyliin ja levisi hitaasti laajemmalle Karjalaan kuten esimerkiksi Kurkijoelle, Räisälään ja Käkisalmelle.

Suora isälinja on dna- perimältään läntinen "oikinkitaustainen", joka Kokemäen Laakson, Pirkanmaan, Hämeen ja Savon kautta kulkivat Karjalaan. Perimään on sekoittunut itäistä ns. "mammutinmetsästäjien" perimää.

Toiseen maailmansotaan saakka suku oli tyypillinen kannaslainen karjalais suku, joka sittemmin evakkoon lähdettäessä hajaantui asumiskunnasta riippuen Poriin, Heinolaan, Lappeenrantaan ja Helsinkiin. Myöhemmin osa väestöstä lähti etsimään parempia elinmahdollisuuksia Ruotsista, Kanadasta, Yhdysvalloista ja jopa Australiasta saakka.